

KAPÍK A KOUZELNÝ BANÁN

Kapík často posedával u jezírka, loudal se za ostatními zvířaty a dlouze přemýšlel o velkých životních otázkách, například: „Kolik banánů se vejde do mé kapsy?“ Jenže Kapík žádné kapsy neměl. A banány vlastně ani zatím moc nejedl. Ale přemýšlet o nich ho moc bavilo.

Jednoho slunečného rána přiletěl za Kapíkem jeho nejlepší kamarád, svižný a trochu potrhlý ptáček jménem Cvak.

„Kapíku, Kapíku! Stalo se něco úžasného!“ cvrlikal Cvak a křídly přitom málem vyrobil malý hurikán.

„Našel jsem kouzelný banán!“ vykřikl Cvak.

„Aha,“ zvědavě vykulil oči Kapík. „To je úžasné. A co je na něm kouzelného? Umí si sám oloupat slupku?“

Cvak nadšeně zakroutil hlavou. „Když ho sníš, splní ti jedno přání!“

Kapík se zamyslel. „Jedno přání? Hm... mohl bych si přát, aby mi narostla křídla a hráli bychom si na letadla, na superrychlé stíhačky!“ Najednou ho napadlo něco ještě lepšího. „Budu si přát obrovskou, nikdy nekončící hromadu banánů!“

Kapík popadl kouzelný banán, oloupal ho a s blaženým výrazem ho celý snědl. V tu chvíli se země zatřásla, nad lesem se objevila zářivá duha... a pak se s ohlušujícím „plop!“ před Kapíkem objevil první banán. Pak druhý, třetí. A za pár sekund jich bylo tolik, že se Kapík ocitl po krk ve žluté lavině!

